

USTAWA

z dnia 21 czerwca 1991 r.

o wprowadzeniu częściowej odpłatności za koszty wyżywienia i zakwaterowania w sanatoriach uzdrowiskowych.

Art. 1. 1. Osoby pełnoletnie korzystające z sanatoriów uzdrowiskowych na podstawie skierowania wydanego uprawnionym do bezpłatnych świadczeń leczniczych ponoszą odpłatność za pobyt w wysokości nie przekraczającej kosztów wyżywienia i zakwaterowania.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa wysokość opłaty za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym, uwzględniając sezonowość i standard usług, oraz może określić przypadki zwolnienia z odpłatności lub jej obniżenia ze względu na rodzaj schorzenia, następstwa wypadku przy pracy, zagrożenie chorobą mającą związek z warunkami pracy (służby) oraz wysokość dochodów.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają przepisów określających uprawnienia inwalidów wojennych i wojskowych, a także kombatantów oraz niektórych osób będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że obowiązek odpłatności dotyczy osób rozpoczynających pobyt w sanatoriach uzdrowiskowych po dniu 30 września 1991 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*